

Arının *Yolculuğu*

YUNUS AKSU

1965 yılında Ordu'nun GÖlköy ilçesinde dünyaya geldi. Ziraat Mühendisliği eğitimini tamamladıktan sonra iş dünyasında girişimci kimliğiyle öne çıktı. Doğal ürünler alanında faaliyet gösteren Aksuvital şirketinin kurucusu ve Yönetim Kurulu Başkanı olarak sektöre öncülük eden çalışmalara imza attı.

İş dünyasındaki başarılarının yanı sıra, birçok sivil toplum kuruluşunda başkanlık ve yönetim kurulu üyelikleri üstlenerek toplumsal sorumluluk bilinciyle hareket etti. Hem iş hayatında hem de sosyal alanda edindiği deneyimlerle insana ve hayata dair birikimini paylaşmaya devam ediyor.

Evli ve dört çocuk babası olan Yunus Aksu, yaşam yolculuğunu şu sözlerle özetliyor:

“Hayat yolda olmaktır. Bin kez düşsen de ayağa kalkıp tekrar yola düşmektir. Düşeceksen de yolda düşmektir. Yoldan çıkmadan yola girilemeyeceğinin farkında olarak, her yoldan içre yeni bir yol açmaktır.”

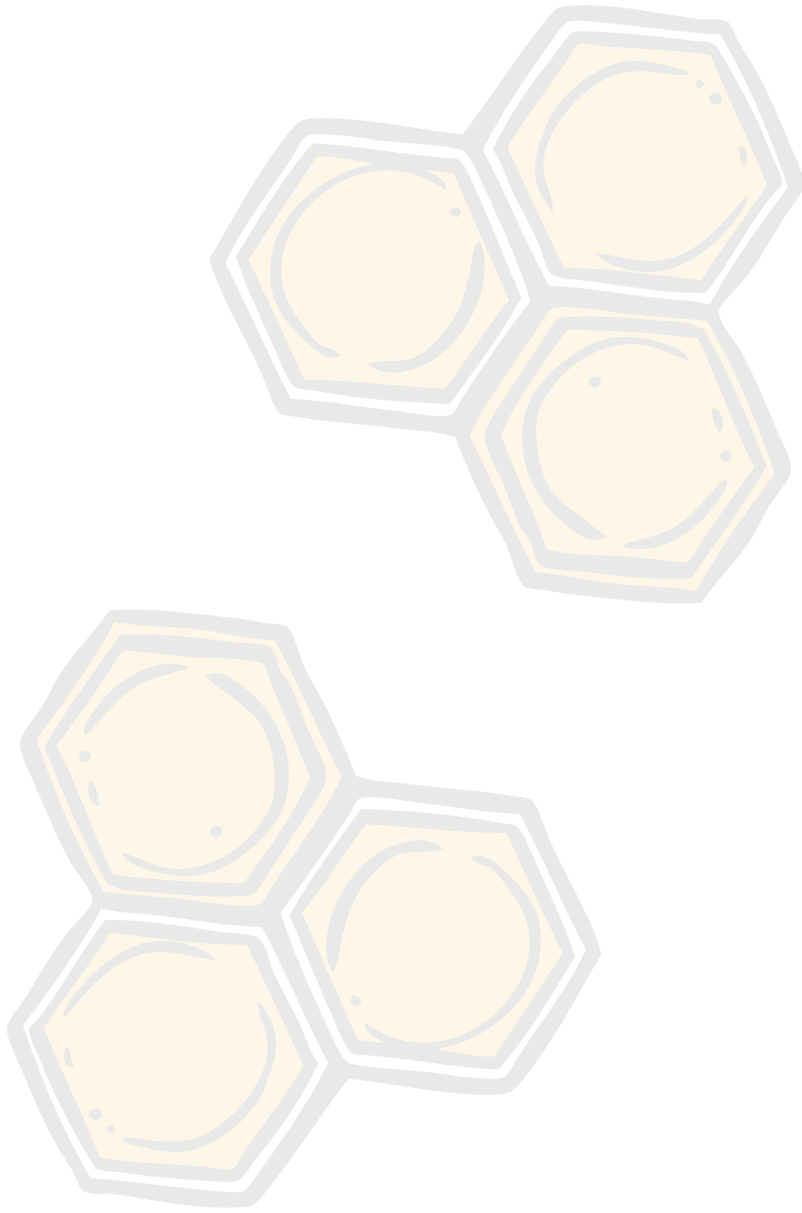
İÇİNDEKİLER

ARININ YOLCULUĞU	7
İLK ZİYARET	11
ÇİÇEĞİN AŞKI	17
ARI BEYİ	23
KRALİÇENİN SEÇİMİ	27
ARILAR ÜLKESİNDE EĞİTİM	37
Bal Nedir?	41
SÜTÜMÜZ	45
POLEN	49
PROPOLİS	55
Arının İğnesi	58
BAL MUMU	61
Yeni Bir Kovan Ülkesi Kuruluyor. Oğul Çıkmakta ..	64
Kraliçe Seçimi	65
Kovan Ülkesinde Sistem	68
Kovan Dışı 20 Gün	72
İlk Uçuş Günü	73
ÖZGÜRLÜK	77
Arıların Sessizliği	83
Arılarda Beslenme	84
Arılarda Uçuş	85
Çiçekle Muhabbet	86
Ballar Balını Bulmak	86

Ben Yaptım Deme	87
Arılarda Ölüm	88
Arılarda Çoğalma	89
Arı Şiiri	90
Arılarda Konuşma	98
Arılarda Gönül Dili	99
Erkek Can Arının Kurban Oluşu	100
Arılar İnsana Sesini Duyurabilseydi Ne Derdi?	101
İkinci Grup Der Ki	103
Arılarda Anlam Arayışı 1	104
Arılarda Anlam Arayışı 2	105
Arılarda Anlam Arayışı 3	106
Arılarda Anlam Arayışı 4	107
Arılarda Anlam Arayışı 5	108
Arılarda Tevekkül	109
Arılarda Mutluluk	110
Arılarda Aşk	111
Arılarda Zulüm ve Zorbalık	112
Arılarda Zenginlik	113
Arılarda Yoksulluk	114
Arılarda Sanat	115
Arılar Ülkesinde Yönetim ve Düzen	116
Can Arılarda Çeri Kızlar, Kısır Dişiler	118
Yazın Sonundayız	119
Can Arı Mottoları ve Özlü Sözler	120

ARININ YOLCULUĞU

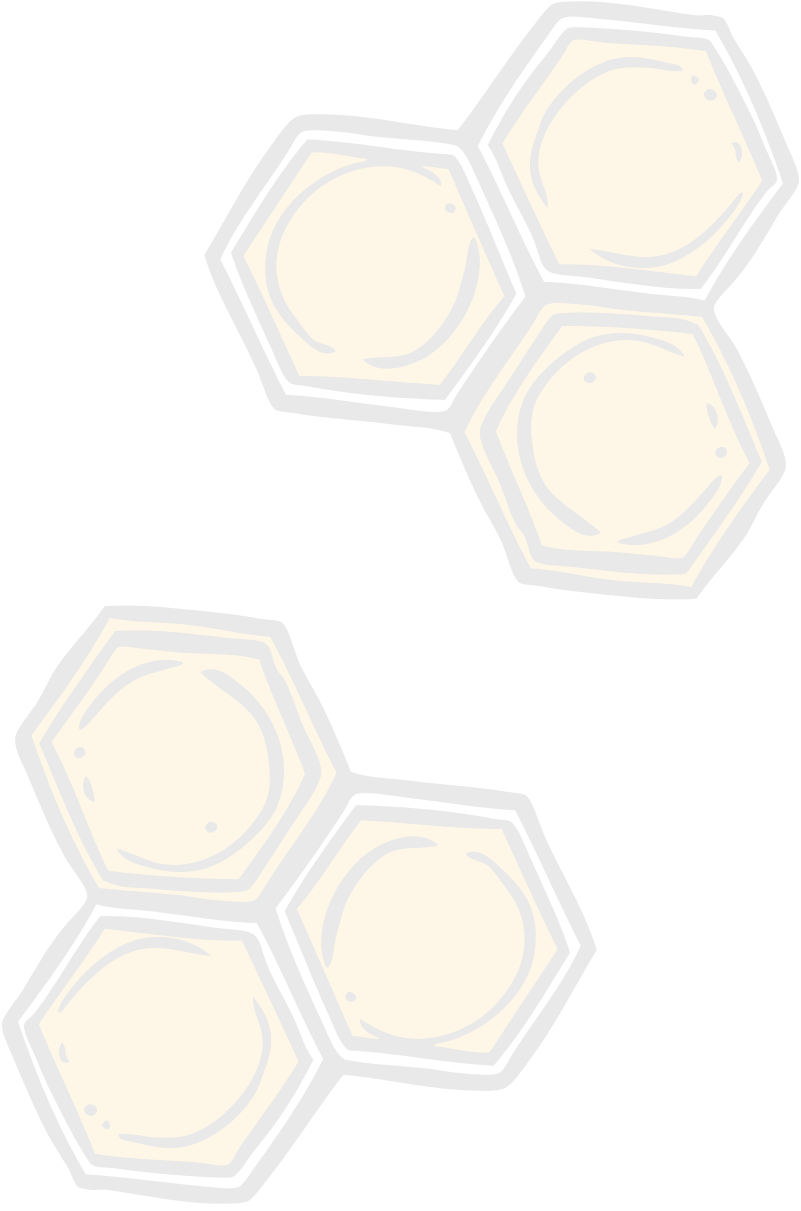
Hayat dediğimiz şey bir yolculuktur, bir yerden bir yere doğru. Bir baştan bir sona ya da kendinden kendine doğru. Yani bizden bize...

Bizim konumuz, arının yolculuğunu gözlemek ama sadece arının mı, arıyla olan kendi yolculuğu mu bilemedim. Allah'ın muhatap aldığı arıyla bir yolculuk yapayım istedim, belki Musa ile Hızır gibi. Olsun, takatim yetmese de bu yolculuğa, birileri tamamlar diye, dileye-ne yol olsun diye...

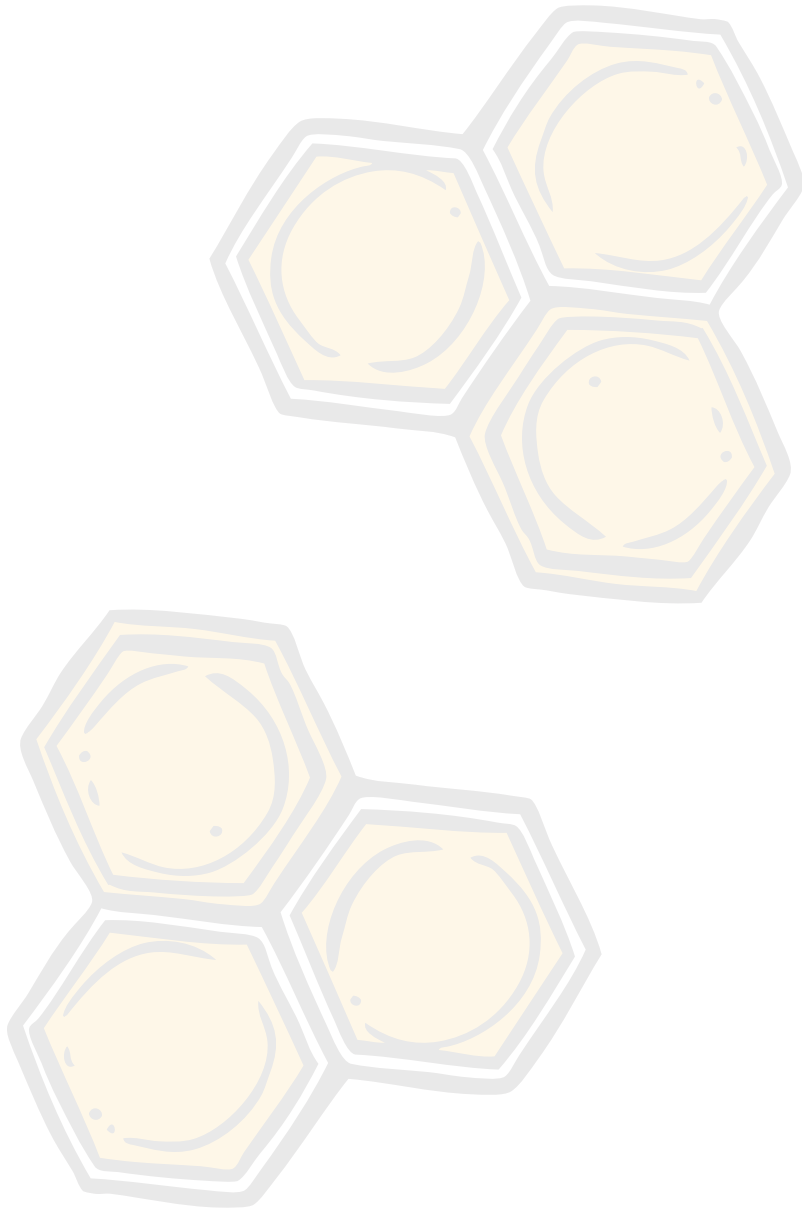
İpekten zarif kanatlarıyla bir damlayı kırk seferde taşıyan can arının yolculuğu, aynı zamanda bal diyerek tadıp geçtiğimiz, bin seferde biriktirip taşıdığı bir gözedeki emeği, döküp geçtiğimiz değeri hatırlatıyor. Değere değer vermek için...

Esasında bu yolculuk, bir yolculuğu denemek...

İLK ZİYARET

Arılar ülkesinde güzel bir alışkanlık vardı; birbirlerine, özellikle de sevdiklerine “can” diye hitap ediyorlardı.

Yine sabah olmuştu. Güneş, üşüyenleri ısıtmak, karanlık kuytuları aydınlatmak için ve daha çok şey için yine tüm ihtişamıyla doğmuştu. Ne var ki üzerine güneş doğmamıştı can arının. Atalarından öyle duymuş, annesinden böyle görmüştü; güneşten önce kalkmalıydı. Başarmanın ilk dersiydi bu. Bütün hazırlıklar tamamdı, bu da başarmanın ikinci kuralıydı. Her ne yapılacaksa gerekli hazırlıklar yapılmalıydı.

Kapıya çıktığında dışarıda nasıl bir güzellik vardı; her yer cıvıl cıvıl, her ne ararsan var edilmişti sanki. Kuş sesleri, kelebeklerin uçuşu, baharın kokusu, ne güzel hazırlanmıştı.

“
Arılar ülkesinde güzel bir alışkanlık vardı; birbirlerine, özellikle de sevdiklerine “can” diye hitap ediyorlardı.
”

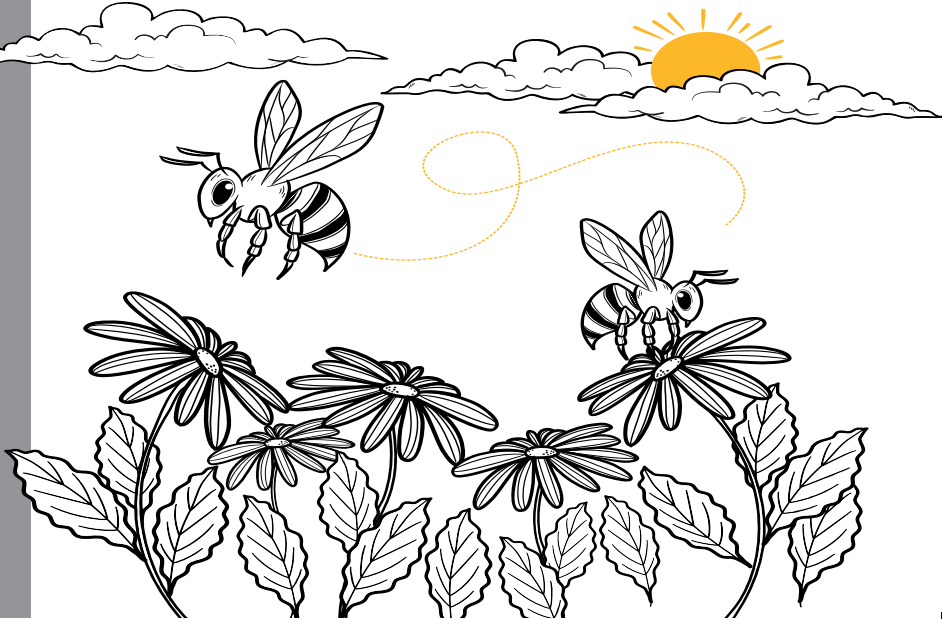

Bugün ilk ziyaretiydi can arının. Yoncalar yeni açıyordu.

Gün boyu yoncaları ziyaret edecekti. Aynı anda farklı çiçekleri ziyaret edemezdi.

Can arı, namı diğer avcı kızlar, tarlacı olmaya hak kazanmıştı. Kovan içi eğitimlerini tamamlamış, deneme uçuşlarını da bitirdikten sonra artık bal avcılığına çıkabilirlerdi. Bu avcılık, başka avcılıklara benzemezdi, ne insanların ne de hayvanların avcılığına; kendinden zayıf olanı avlamak olmazdı. Bu avcılık, maşukuna kavuşmak ve de kavuşturmak gibi bir şeydi...

Bu nasıl bir incelik, kim düşünmüştü bunu; hiç tanımadığı çiçeği ziyaret edecekti. Bu ziyaretiyle iki sevgili/dost ve iki sevgi buluşup kavuşacaktı. Buna karşılık onlar

da hanesinde olan, yüreklerinden süzülen balı verecek, poleni verecekti, varsa propolis de ikram edecekti.

Şunu öğrenmişti can arı; ziyaretin en önemli yanı, almak için değil vermek için gitmektir. Sana verecek bir şeyleri yokmuş gibi buluştur sevenleri. Bu duygu, kalpleri bozulumamış olanların gönüllerini coşturur.

Coşan gönül hesapsız verir. Bunu bir alışveriş gibi de yapabilirsin. Ona ticaret derler, o da güzeldir. Ne var ki hesapsız, gönülden gelen vermenin tadı kadar olmaz. Ticaret, çift taraflı eylem, iyilikse tek taraflı. İyilik tek taraflı başlar, çift taraflı biter.

Bizim yolumuz, istemeden vermek. Öyle de olmuştu. Can arı kovana gözelerce bal taşıymıştı.

ÇİÇEĞİN AŞKI